មេរៀនទី

៦

ការរៀនអំពីព្រះយេស៊ូ

Learning from Jesus

ម្ដាយនិងកូនប្រុសតូចកំពុងនិយាយគ្នា។

"អ្នកម៉ែ តើម៉ែនៅទីណានៅពេលដែលព្រះយេស៊ូនៅជាកុមារ?"

"ហេតុអ្វី? ម៉ែកើតមិនទាន់ទេកូនប្រុស។ ព្រះយេស៊ូបានគង់នៅតាំងពីយូ ប្រហែលជាជាង២០០០ឆ្នាំមុន។

"អូរ! កូនស្មានថាព្រះអង្គមានព្រះជន្មគង់នៅពេលដែលម៉ែនៅជាតូចនៅឡើយ។ ដោយសារតែកូនឃើញម៉ាក់ហាក់បីដូចជាចូលចិត្តនិយាយអំពីព្រះអង្គ។

វាពិតជារឿងមួយដ៏អស្ចារ្យនៅពេលដែលយើងស្គាល់នរណាម្នាក់ដែលតែងតែនិយាយអំពីព្រះយេស៊ូ។ វាជាការពិតណាស់ថាគ្រប់រឿងរ៉ាវដែលយើងនិយាយស្ទើរតែទាំងអស់ចេញពីចិត្តរបស់យើង។

នៅក្នុងមេរៀននេះ អ្នកនឹងសិក្សាពីកុមារភាពព័ន្ធកិច្ចនិងឥទ្ធិពលរបស់ព្រះយេស៊ូនៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មនៅលើផែនដី និងឥទ្ធិពលរបស់ទ្រង់នៅតែបន្តនៅលើផែនដី។ ទ្រង់ជាគ្រូបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យដែលមានព្រះជន្មរស់។ ការនៅជាប់ជាមួយព្រះអង្គនឹងជួយយើងឱ្យរស់នៅកាន់តែដូចព្រះអង្គ។

គម្រោង

ក. កុមារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូ The Childhood of Jesus

ខ. ទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះយេស៊ូទៅកាន់សហគមន៍របស់ព្រះអង្គ Jesus’ Relationship to His Community

គ. ឥទ្ធិពលរបស់ព្រះយេស៊ូ The Influence of Jesus

គោលដៅ

១. ពិពណ៌នាពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូមានការពាក់ព័ន្ធជាមួយសហគមន៍នៅអំឡុងពេលកុមារភាពរបស់ព្រះអង្គ។

២. ពិពណ៌នាអំពីការពាក់ព័ន្ធរបស់ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងសហគមន៍នៅពេលដែលព្រះអង្គពេញវ័យ។

៣. ពិពណ៌នាពីឥទ្ធិពលរបស់ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងពិភពលោក។

ក. កុមារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូ The Childhood of Jesus

គោលដៅទី១. ពិពណ៌នាពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូមានការពាក់ព័ន្ធជាមួយសហគមន៍នៅអំឡុងពេលកុមារភាពរបស់ព្រះអង្គ។

ទោះបីជាស្ថិតនៅក្នុងវ័យកុមារភាពព្រះយេស៊ូមានការទំនាក់ទំនងជាមួយសកម្មភាពជាច្រើននៅក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ។ ឪពុកម្ដាយរបស់ព្រះអង្គជាសាសន៍យូដាដែលគោរពតាមទំនៀមទំលាប់យូដា។ នៅក្នុងលូកា ២:២១ បានប្រាប់ថា ពួកគេបាននាំព្រះយេស៊ូទៅធ្វើពិធីកាត់ស្បែក និងថ្វាយព្រះនាមឱ្យព្រះអង្គនៅពេលដែលទ្រង់ប្រសូតបានមួយសប្ដាហ៍។ តាមរយៈការធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះ ពួកគេអនុលោមតាមសេចក្ដីបង្រៀននៅក្នុងសម្ពន្ធមេត្រីចាស់។ ការកាត់ស្បែកជាប្រពៃណីដ៏មានសារសំខាន់មួយនៅក្នុងសហគមន៍យូដា។ នេះគឺជាសញ្ញាសម្គាល់ខាងផ្នែករាងកាយនៃសម្ពន្ធមេត្រីរបស់ព្រះជាម្ចាស់ (កិច្ចព្រមព្រៀង) ជាមួយប្រជាជាតិអ៊ីស្រាអែល (លោកុប្បត្តិ ១៧:៩-១៤)។

នៅក្នុងពិធីថ្វាយព្រះយេស៊ូគឺជាពេលវេលាមួយដែលសប្បាយរីករាយរបស់ឪពុកម្ដាយព្រះអង្គ ម៉ារី និងយ៉ូសែប។ ពួកគេបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមដើម្បីថ្វាយព្រះយេស៊ូទៅកាន់ព្រះអម្ចាស់។ (សូមអានអំពីប្រវត្តិអំពីពិធីបុរាណនេះនៅក្នុង(និក្ខមនំ ១៣:១-២ និងលេវីវិន័យ ១២:៣,៨) នៅក្រុងយេរូសាឡឹម ឪពុកម្ដាយព្រះយេស៊ូបានយកសត្វព្រាប ឬសត្វស្លាបចំនួនពីរមកថ្វាយជាយញ្ញបូជាដោយអនុវត្តតាមក្រឹត្យវិន័យរបស់លោកម៉ូសេ (លូកា ២:២២-២៤)។ ជាថ្មីម្ដងទៀត យើងឃើញថាឪពុកម្ដាយរបស់ព្រះអង្គបានធ្វើនូវអ្វីដែលមានកំណត់ទុកនៅក្នុងសាសនាយូដា។ ពួកគេទទួលស្គាល់ជាមួយសហគមន៍របស់ពួកគេ។

នៅក្នុងពិធីថ្វាយព្រះយេស៊ូមានបុរសចំណាស់ម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម្មានបានរង់ចាំជួបជាមួយព្រះមេស្ស៊ីដែលព្រះអម្ចាស់បញ្ជូនមក។ នៅក្នុងលូកា ២:២៧-២៨៖

> ព្រះវិញ្ញាណនាំលោកស៊ីម្មានចូលក្នុងព្រះវិហារ។ ពេលមាតាបិតានាំព្រះឱរសយេស៊ូមកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ដូចមានចែងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យលោកស៊ីម្មានក៏យកព្រះឱរសមកបី រួចសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។

លោកស៊ីម្មានបានប្រទានពរព្រះយេស៊ូ ដោយនិយាយថាព្រះយេស៊ូគឺជាព្រះមេស្ស៊ី និងជាពន្លឺរបស់សាសន៍ដទៃ។ លោកក៏បានថ្លែងទំនាយអំពីព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូផងដែរ។

បន្ទាប់មកមានស្ត្រីម្នាក់ទៀតឈ្មោះអាណាបានមកព្រះវិហារហើយនាងក៏បានសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានបញ្ជូនព្រះបុត្រាមកបង្ហាញពីផ្លូវដើម្បីទទួលសេរីភាព។ ការបង្ហាញពីអារម្មណ៍អំណរសាទរនៅពេលដែលបានឃើញព្រះយេស៊ូទាំងនេះបង្ហាញថាព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នឹងសម្រេច។ ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យជាមួយការអនុវត្តតាមវប្បធម៌ និងប្រពៃណីសាសនា។

លោកយ៉ូសែប និងនាងម៉ារីគឺជាមនុស្សសាមញ្ញដែលព្រះជាម្ចាស់បានជ្រើសរើស ដើម្បីធ្វើជាឪពុកម្តាយរបស់ព្រះយេស៊ូនៅលើផែនដី។ សាច់រឿងដែលនិយាយអំពីកុមារភាពរបស់ព្រះយេស៊ូគឺខ្លីបំផុត។ វាបានបង្ហាញថាទ្រង់ប្រសូតមកតាមរបៀបធម្មតា។ ព្រះគម្ពីរមិនបានប្រាប់យើងពីអ្វីផ្សេងទៀតលំអិតអំពីព្រះយេស៊ូរហូតដល់ទ្រង់មានព្រះជន្ម១២ព្រះវស្សា។ នៅសម័យកាលនោះពួកគេធ្វើជារៀងរាល់ឆ្នាំគ្រួសារព្រះយេស៊ូបានធ្វើដំណើរពីទីឆ្ងាយទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមដើម្បីពិធីបុណ្យចម្លង ជាថ្ងៃដ៏ពិសិដ្ឋរបស់សាសន៍យូដា។

(សូមអានដំណើររឿងអំពីព្រះយេស៊ូនៅក្នុងព្រះវិហារនៅបទគម្ពីរលូកា ២:៤១-៥១)។ នៅពេលពិធីបុណ្យបញ្ចប់គ្រួសាររបស់ព្រះយេស៊ូបានត្រឡប់មកផ្ទះវិញជាមួយមនុស្សដទៃទៀតនៅក្នុងសហគមន៍របស់ពួកគេ។ បន្ទាប់ពីធ្វើដំណើរអស់រយៈពេលមួយថ្ងៃពួកគេដឹងថាព្រះយេស៊ូមិនបានមកជាមួយពួកគេទេ។ នាងម៉ារី និង លោកយ៉ូសែបខិតខំរកព្រះយេស៊ូហើយភ័យនិងបារម្ភជាខ្លាំង។ នៅពេលដែលពួកគេរកព្រះអង្គឃើញ ពួកគេនៅតែមិនយល់ពីហេតុផលដែលទ្រង់គង់នៅក្រុងយេរូសាឡឹម។ ប៉ុន្តែ ព្រះកុមារមានព្រះបន្ទូលតបថា៖ «តើលោកឪពុកអ្នកម្តាយមិនជ្រាបថា កូនត្រូវនៅក្នុងដំណាក់ព្រះបិតារបស់កូនទេឬ?» (លូកា ២:៤៩)។ ទោះបីជាមានព្រះជន្មវ័យក្មេងក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូបានប្រកាសពីបេសកម្មរបស់ព្រះអង្គទៅកាន់សហគមន៍របស់ព្រះអង្គនិងពិភពលោក។

ព្រះយេស៊ូបានត្រឡប់ទៅភូមិណាសារ៉ែតជាមួយមាតាបិតាវិញ ហើយធ្វើតាមឱវាទរបស់ពួកគាត់ទាំងពីរនាក់ (លូកា ២:៥១)។ ព្រះយេស៊ូបានផ្តល់អំណាចកំពូលទៅកាន់ឪពុកម្តាយរបស់ព្រះអង្គ ព្រះអទិករបានផ្តល់អំណាចមួយផ្នែកទៅកាន់អ្វីដែលព្រះអង្គបានបង្កើត។ សេចក្តីពិតនេះជាការសារសំខាន់ណាស់ នៅក្នុងលូកា ២:៥២ ជាខគន្លឹះដែលធ្វើឱ្យយើងយល់ពីព្រះយេស៊ូនៅក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ «ព្រះយេស៊ូមានវ័យចំរើនឡើងហើយមានប្រាជ្ញាកាន់តែវាងវៃជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់និងជាទីគាប់ចិត្តមនុស្សផងទាំងពួង»។ ព្រះយេស៊ូមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះជាម្ចាស់ និងជាមួយសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ។

១ ព្រះយេស៊ូត្រូវបាននាំទៅព្រះវិហារពីព្រោះទ្រង់គឺ

ក) មានលក្ខណៈខុសពីក្មេងៗសាសន៍យូដាដទៃទៀត។

ខ) បង្ហាញចំពោះព្រះជាម្ចាស់ដូចជាក្មេងៗ កុមារនៃសាសន៍យូដាដទៃទៀត។

២ យ៉ូសែប និងនាងម៉ារីនាំព្រះយេស៊ូទៅកាន់ក្រុងយេរូសាឡឹមជារៀងរាល់ឆ្នាំពីព្រោះ៖

ក) វាគឺជាប្រពៃណីដែលត្រូវចូលរួមពិធីបុណ្យនៅទីនោះ។

ខ) ពួកគេចូលចិត្តទៅសួរសុខទុក្ខសាច់ញាតិនៅទីនោះ។

៣ ព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញថា ពេលទ្រង់ចម្រើនវ័យឡើង ព្រះយេស៊ូគឺ

ក) មានការទទួលស្វាគមន៍ល្អបំផុតពីសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ

ខ) មិនស្ថិតនៅក្នុងផ្នែកណាមួយនៃសហគមន៍នោះទេ

៤ យើងដឹងថាព្រះយស៊ូ

ក) មិនដែលអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សប្រាប់ព្រះអង្គពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើនោះទេ

ខ) ស្តាប់បង្គាប់ដល់អស់អ្នកដែលមានឋានៈលើព្រះអង្គ

ខ. ទំនាក់ទំនងរបស់ព្រះយេស៊ូទៅកាន់សហគមន៍របស់ព្រះអង្គ

Jesus' Relationship to His Community

បំពេញតាមតម្រូវការ Ministering to Needs

គោលដៅទី២. ពិពណ៌នាអំពីការពាក់ព័ន្ធរបស់ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងសហគមន៍នៅពេលដែលព្រះអង្គពេញវ័យ ។

ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្ដើមព័ន្ធកិច្ចនៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មប្រហែល៣០ព្រះវស្សា។ អំឡុងរយៈពេលបីឆ្នាំនៃការបម្រើព័ន្ធកិច្ច ទ្រង់តែងតែមានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សផ្សេងទៀតនៅក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ។ ព្រះយេស៊ូមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយសាវ័កទាំង១២នាក់ និងបានចំណាយជាច្រើនដើម្បីហ្វឹកហ្វឺនពួកគេ។ ព្រះយេស៊ូនិងសាវ័ករស់នៅជាហគមន៍ដែលមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និតទ្ធជាមួយគ្នាក្នុងអំឡុងពេលបីឆ្នាំនៃព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះអង្គនិងពួកគេប្រើចង់ដង្វាយឬចរិការួមគ្នា (យ៉ូហាន ១:២៦)។ ពួកគេមានបទពិសោធជាមួយការរស់នៅជាក់ស្ដែងក្នុងសហគមន៍។

ព្រះយេស៊ូក៏មានអ្នកដើរតាមផ្សេងទៀតដែលរស់នៅក្នុងសហគមន៍ជាមួយព្រះអង្គ។ នាងម៉ារី នាងម៉ាថា និងលោកឡាសារ គឺជាមិត្តភក្តិជិតស្និទ្ធរបស់ព្រះអង្គ។ នៅក្នុងពេលមួយព្រះយេស៊ូបានបញ្ជូនសិស្ស៧០នាក់ឱ្យចេញទៅតាមភូមិ

តាមស្រុក ដើម្បីរៀបចំមនុស្សសម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះអង្គ (លូកា ១០:១-១២)។ តាមការលើកឡើងនៅក្នុងអត្ថបទគម្ពីរមានមនុស្សដទៃទៀតជាច្រើនដែលស្រឡាញ់ព្រះអង្គនិងមានទំនាក់ទំនងជាមួយព្រះអង្គ។

ព្រះយេស៊ូចាប់ផ្ដើមព័ន្ធកិច្ចជាសាធារណៈរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងស្រុកកាលីឡេដែលជាស្រុកកំណើតរបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់។ ព្រះអង្គបានបំពេញតម្រូវការមនុស្សនៅទីនោះ។ មនុស្សពិការភ្នែក ខ្វិន ថ្លង់ អារក្សចូល និងអស់អ្នកដែលមានជំងឺទទួលបានការប្រោសឱ្យជាទាំងស្រុង។ លោកម៉ាថាយបានសរសេរអំពីព្រះយេស៊ូថា «កាលព្រះអង្គទតឃើញមហាជនទ្រង់មានព្រះហឫទ័យអាណិតអាសូរគេពន់ពេកណាស់ ព្រោះអ្នកទាំងនោះអស់កម្លាំងល្វើយ ធ្លាក់ទឹកចិត្ត ប្រៀបបីដូចជាចៀមដែលគ្មានគង្វាលថែទាំ» (ម៉ាថាយ ៩:៣៦)។

ជាច្រើនដងព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកកើតឃ្លង់ដែលព្រះអង្គបានប្រោសឱ្យជាឱ្យទៅបង្ហាញខ្លួនរបស់ពួកគេនៅមុខមហាបូជាចារ្យ និងថ្វាយយញ្ញបូជាទៅតាមក្រឹត្យវិន័យ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលបញ្ជាក់ថា «សុំកុំនឹកស្មានថាខ្ញុំមកលុបបំបាត់គម្ពីរវិន័យ ឬគម្ពីរព្យាការីចោលឡើយ។ ខ្ញុំមិនមែនមកលុបបំបាត់ទេ គឺខ្ញុំមកធ្វើអោយគម្ពីរមានអត្ថន័យពេញលក្ខណៈទៅវិញ។» (ម៉ាថាយ ៥:១៧)។

ព្រះយេស៊ូមានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយមនុស្សគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈទាំងអស់ក្នុងសង្គម។ ទ្រង់បានចូលរួមក្នុងពិធីមង្គលការមួយនៅក្នុងភូមិកាណាស្រុកកាលីឡេជាមួយមាតានិងសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ។ នៅទីនោះទ្រង់បានបង្ហាញការយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហាមនុស្សដទៃទៀតនិងទ្រង់បានសម្ដែងការអស្ចារ្យដើម្បីជួយដល់ពួកគេ (យ៉ូហាន ២:១-១១)។ នៅក្នុងម៉ាថាយ ៩:៩-១១ បានកត់ត្រាថាព្រះយេស៊ូបានបរិភោគអាហារជាមួយអ្នកទារពន្ធនិងមនុស្សមានបាប។ នៅពេលមួយទៀតទ្រង់បានអង្គុយជាមួយពួកខណៈផារីស៊ី (លូកា ៧:៣៦,១១:៣៧)។ ដំណឹងល្អលោកយ៉ូហានបានប្រាប់យើងអំពីស្ដ្រីសាសន៍សាម៉ារីដែលបានព្រះយេស៊ូបាននិយាយជាមួយ (យ៉ូហាន ៤:១-៣០)។

ព្រះយេស៊ូផ្ទាល់បានបង្ហាញពីព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងព្រះបន្ទូល ដែលយើងអាចឃើញនៅក្នុងកណ្ឌគម្ពីរអេសាយ (អេសាយ ៦១:១-២)៖

> ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់សណ្ឋិតលើខ្ញុំ។ ព្រះអង្គបានចាក់ប្រេងអភិសេកខ្ញុំអោយនាំដំណឹងល្អទៅប្រាប់ជនក្រីក្រ។ ព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំអោយមកប្រកាសប្រាប់ជនជាប់ជាឈ្លើយថា គេនឹងមានសេរីភាពហើយប្រាប់មនុស្សខ្វាក់ថាគេនឹងមើលឃើញវិញ។ ព្រះអង្គបានចាត់ខ្ញុំអោយមករំដោះអស់អ្នកដែលត្រូវគេសង្កត់សង្កិនព្រមទាំងប្រកាសអំពីឆ្នាំដែលព្រះអម្ចាស់សំដែងព្រះហឫទ័យមេត្តាករុណា)។ (លូកា ៤:១៨-១៩

ព្រះយេស៊ូបានចម្អែតអាហារពីរដង ដល់ហ្វូងមនុស្សយ៉ាងច្រើនតាមដែលអាចធ្វើបាន (សូមមើល គម្ពីរម៉ាថាយជំពូក១៤ និង ១៥)។ ទ្រង់យកព្រះហឫទ័យទុកដាក់ជាមួយស្ថានភាពរបស់មនុស្សនៅលើផែនដី។ នៅក្នុងម៉ាថាយ

២៥:៣១៤០ ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលអំពីការវិនិច្ឆ័យទោសចុងក្រោយ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថាគ្រប់ពេលដែលអ្នកជួយមនុស្សក្រីក្រ សួរសុខទុក្ខអ្នកជំងឺ និងអ្នកជាប់ឃុំឃាំង អ្នកធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះសម្រាប់ព្រះអង្គ។ ប្រសិនបើអ្នកមិនបានធ្វើកិច្ចការទាំងអស់នេះ អ្នកនឹងក្លាយជាព័ន្ធការីដែលបរាជ័យចំពោះព្រះអង្គ។ ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គ មិនមែនដើម្បីបំពេញគ្រប់ទាំងក្រឹត្យវិន័យទាំងអស់នោះទេ ប៉ុន្តែ ដើម្បីសរសេរក្រឹត្យវិន័យខាងឯព្រលឹងវិញ្ញាណនៅក្នុងដួងចិត្ត និងគំនិតរបស់មនុស្សវិញ។ ការសុគត និងការមានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញរបស់ព្រះអង្គបំពេញគ្រប់ទាំងកិច្ចការទាំងអស់នេះ។ តើព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូមានការប៉ះពាល់ដល់ជីវិតរបស់អ្នកដែរឬទេ? តើអ្នកមានការប្រកបជាមួយព្រះអង្គដែរឬទេ? សូមព្រះជាម្ចាស់យកជីវិតរបស់អ្នកដាក់នៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះអង្គ។ ទ្រង់នឹងជួយអ្នកឱ្យធ្វើជាព័ន្ធការីនៅក្នុងសហគមន៍របស់អ្នកដូចជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គដែរ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៥ គូសរង្វង់ជុំវិញប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ។

ក) ព្រះយេស៊ូបម្រើព័ន្ធកិច្ចតែនៅក្នុងភូមិណាសារ៉ែតដែលជាស្រុកកំណើតរបស់ព្រះអង្គប៉ុណ្ណោះ។

ខ) ព្រះយេស៊ូបម្រើព័ន្ធកិច្ចទៅកាន់មនុស្សគ្រប់ស្រទាប់វណ្ណៈទាំងអស់នៅក្នុងសង្គម។

គ) ព្រះយេស៊ូប្រត្តិបត្តតាមក្រឹត្យវិន័យនៃសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ។

ឃ) ព្រះយេស៊ូមិនមានទំនាក់ទំនងជាមួយមនុស្សដែលមិនគោរពកោតខ្លាចព្រះនោះឡើយ។

ង) នៅពេលដែលយើងបំពេញតម្រូវការរបស់មនុស្សដទៃ គឺវាដូចគ្នាដែលយើងធ្វើសម្រាប់ព្រះគ្រិស្ត។

៦ ចូរសរសេរបៀបបីដែលព្រះយេស៊ូបង្ហាញពីព្រះហឫទ័យនៃសហគមន៍។

……………………………………………………………………………………………………..

…………………………………………………………………………………………………….

……………………………………………………………………………………………………..

ការចុះចូលជាមួយនឹងអាជ្ញាធរ Submitting to Authority

ទោះបីជាព្រះយេស៊ូជាព្រះបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ ទ្រង់គោរព និងចុះចូលជាមួយសិទ្ធិអំណាចនៅក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ។ ជាឧទាហរណ៍ យើងអាននៅក្នុងម៉ាថាយ ១៧:២៤-២៧ ទ្រង់បានចុះចូលជាមួយសិទ្ធិអំណាចដោយបង់ពន្ធសម្រាប់ព្រះវិហារ។ ដើម្បីកុំអោយអ្នកទាំងនោះទាស់ចិត្ត ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលទៅលោកពេត្រុសឱ្យទៅស្ទូចត្រី ហើយយកត្រីដែលស្ទូចបានមុនគេមកបើកមាត់ អ្នកនឹងឃើញកាក់មួយ ចូរយកកាក់នោះទៅបង់ពន្ធចុះ។

នៅពេលមួយទៀត ព្រះយេស៊ូមិនទទួលប្រពៃណីដែលទាស់ប្រឆាំងជាមួយព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់នោះទេ។ អ្នកប្តូរប្រាក់បានយកព្រះវិហារធ្វើជាកន្លែងជំនួញប្តូរប្រាក់ឱ្យសាសន៍ដទៃ (ម៉ាថាយ ២១:១២)។ ព្រះវិហារគឺជាន្លែងតែមួយគត់សម្រាប់សាសន៍ដទៃដែលមានបំណងចិត្តស្វែងរកព្រះអង្គអាចថ្វាយបង្គំព្រះជាម្ចាស់បាន។ នៅពេលដែលអ្នកលក់ និង

អ្នកទិញធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានខ្លាំង តើឱ្យពួកគេអធិស្ឋានដោយរបៀបណា? អ្នកដូរប្រាក់បានកេញចំណេញពីអ្នកក្រដោយយកការប្រាក់ខ្ពស់នៅពេលដែលពួកគេដូរប្រាក់សម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងព្រះវិហារ។ ពួកគេក៏បានរារាំងអ្នកដែលស្វែងរកព្រះជាម្ចាស់អស់ពីចិត្តផងដែរ។ ពួកគេបានបំពានទៅលើព្រះបន្ទូលដែលមានចែងក្នុងគម្ពីរអេសាយ ៥៦:៧ «ដ្បិតគេនឹងហៅដំណាក់របស់យើងថាជា កន្លែងសម្រាប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់អធិស្ឋាន»។ នៅក្នុងស្ថានភាពនេះព្រះយេស៊ូយកព្រះហឫទ័យទុកដាក់កាន់តែខ្លាំងទៅលើការសម្រេចតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតារបស់ព្រះអង្គ។ ទ្រង់ប្រឆាំងជាមួយប្រពៃណីរបស់មនុស្សពីព្រោះទ្រង់ស្តាប់បង្គាប់ដល់ព្រះវរបិតាដែលគង់នៅស្ថានដ៏ខ្ពស់បំផុត។

ព្រះយេស៊ូគឺជាគម្រូដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ដែលបង្ហាញអំពីព្រះហឫទ័យនៃសហគមន៍? ទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឱ្យប្រពៃណីរបស់មនុស្សរារាំងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៧ គូសរង្វង់ជុំវិញប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ

- ក) ព្រះយេស៊ូមិនត្រូវបង់ពន្ធសម្រាប់ព្រះវិហារនោះទេ ប៉ុន្តែ ទ្រង់ធ្វើកិច្ចការនេះដើម្បីកុំអោយអ្នកទាំងនោះទាស់ចិត្ត។
- ខ) ព្រះយេស៊ូបរិភោគអាហារជាមួយអ្នកទារពន្ធពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ពួកគេ និងចង់អត់ទោសពួកគេពីបាប។
- គ) ព្រះយេស៊ូផ្តួលតុ និងដេញអ្នកដូរប្រាក់ចេញពីព្រះវិហារពីព្រោះ ពួកគេមិនបានបង់ពន្ធសម្រាប់ព្រះវិហារ។
- ឃ) ព្រះយេស៊ូមិនដែលចុះចូលជាមួយអាជ្ញាធរនៅក្នុងសហគមន៍របស់ព្រះអង្គទេ ពីព្រោះទ្រង់គឺជាបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់។

៨ សូមសរសេរពីកាលៈទេសៈមួយដែលព្រះយេស៊ូចុះចូលជាមួយអ្នកកាន់អំណាច។

………

………

គ. ឥទ្ធិពលរបស់ព្រះយេស៊ូ The Influence of Jesus

គោលដៅទី៣. ពិពណ៌នាពីឥទ្ធិពលរបស់ព្រះយេស៊ូនៅក្នុងពិភពលោក។

ជំនឿដ៏ពិតរបស់គ្រិស្តបរិស័ទនាំឱ្យមានសេរីភាព។ ព្រះយេស៊ូបានបង្រៀនថា «ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាស្ថិតនៅជាប់នឹងពាក្យរបស់ខ្ញុំ អ្នករាល់គ្នាពិតជាសិស្សរបស់ខ្ញុំមែន។ អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់សេចក្តីពិត ហើយសេចក្តីពិតនឹងរំដោះអ្នករាល់គ្នាអោយមានសេរីភាព» (យ៉ូហាន ៨:៣១-៣២)។ បន្ទាប់មកទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «ប្រសិនបើព្រះបុត្រារំដោះអ្នករាល់គ្នា អ្នករាល់គ្នាពិតជាមានសេរីភាព»។ ជំនឿលើព្រះគ្រិស្តរំដោះមនុស្សឱ្យមានសេរីភាពពីជំនឿខុសឆ្គង និងទាសករនៃអំពើបាប។ សេចក្តីបង្រៀននេះចារឹកនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ និងធ្វើឱ្យពួកគេមានសមត្ថភាពរស់នៅឈ្នះលើអំពើបាប។

ព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូនៅតែបន្តមានឥទ្ធិពលនៅលើពិភពលោករបស់យើងនេះ។ ព្រះយេស៊ូបានលើកកំពស់ស្ត្រីឱ្យមានការគោរពថ្មីមួយ។ ទ្រង់បានលើកកិត្តិយសដល់មាតារបស់ព្រះអង្គ។ ទោះបីជានៅលើឈើឆ្កាង ទ្រង់យកព្រះហឫទ័យទុកដាក់អំពីសុខុមាភាពរបស់នាងម៉ារី និងឱ្យលោកយ៉ូហានជាអ្នកថែរក្សានាង (សូមមើលយ៉ូហាន ១៩:២៦-២៧)

លូកា ៧:៣៦-៣៩ រៀបរាប់អំពីស្ត្រីម្នាក់ដែលបានចាក់ប្រេងក្រអូបទៅលើព្រះបាទារបស់ព្រះយេស៊ូ។ ទ្រង់មិនបានបណ្តេញនាងចេញទេ ទោះបីជានាងពេញដោយអំពើបាបក៏ដោយ ព្រះយេស៊ូបានអត់ទោសអំបាបរបស់នាង និងផ្លាស់ប្រែជីវិតរបស់នាង។ ទ្រង់បានលើកកិត្តិយសនាងចំពោះកិច្ចការដែលនាងបានធ្វើចំពោះព្រះអង្គ។ នៅពេលមួយទៀតនៅក្នុងស្រុកសាម៉ារី ទ្រង់បានធ្វើព័ន្ធកិច្ចចំពោះស្ត្រីម្នាក់ដែលសង្គមមិនឱ្យតម្លៃ ហើយជីវិតរបស់នាងត្រូវបានផ្លាស់ប្រែ។ សព្វថ្ងៃនេះ នៅកន្លែងជាច្រើនដែលដំណឹងល្អរបស់ព្រះយេស៊ូគ្រិស្តបានអធិប្បាយ ស្ត្រីទទួលបានក្តីស្រឡាញ់ ការគោរព និងការផ្តល់កិត្តិយសដ៏ធំ។

ព្រះជន្ម និងព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះយេស៊ូមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងបំផុតទៅលើពិភពលោកទាំងមូល។ គិតអំពីរបៀបដែលលោកខាងលិចរាប់អំពីពេលវេលា។ ឆ្នាំដែលគិតពីចំនួនរាប់មុនគ្រិស្តសករាជ (មុន គ.ស) និង គ.ស (បន្ទាប់ពីព្រះគ្រិស្ត)។

ព្រះជាម្ចាស់បានចាប់ផ្តើមប្រាំពីរថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍។ ក្នុងការបង្កើតផែនដី ទ្រង់សម្រាកក្នុងថ្ងៃទីប្រាំពីរ ព្រមទាំងបង្គាប់ឱ្យរក្សាទុកជាថ្ងៃបរិសុទ្ធ និងប្រើថ្ងៃនេះជាថ្ងៃឈប់សម្រាក។ ថ្ងៃនៃការឈប់សម្រាកបានផ្លាស់ប្តូរបន្ទាប់ពីព្រះយេស៊ូយាងមកផែនដី។ ទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញក្នុងថ្ងៃទីមួយនៃសប្តាហ៍។ សព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សជាច្រើននៅលើពិភពលោកបានយកថ្ងៃអាទិត្យ ជាថ្ងៃឈប់សម្រាក និងការថ្វាយបង្គំ។

មានការរស់នៅបែបស្តង់ដារខ្ពស់ជាច្រើននៅក្នុងពិភពលោកគឺរីករាយនៅកន្លែងដែលដំណឹងល្អអាចប្រកាសដោយសេរី។ ប្រព័ន្ធដ៏ទំនើបនៃក្រឹត្យវិន័យរបស់ពួកយើងវាមានមូលដ្ឋានគ្រឹះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ បំណងចិត្តដែលជំរុញឱ្យមនុស្សជាច្រើនធ្វើកិច្ចការយ៉ាងនឿយហត់គឺយោងទៅតាមគោលការណ៍បង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ការយកចិត្តទុកដាក់មួយដ៏សំខាន់ចំពោះអ្នកជឿលើព្រះគម្ពីរ គ្រិស្តបរិស័ទបានបង្រៀនមនុស្សឱ្យចេះអាន ដើម្បីឱ្យគេអាចអានព្រះបន្ទូលដោយខ្លួនឯងបាន។ បេសកជនគ្រិស្តបរិស័ទបានប្រើភាសាជាច្រើននៅក្នុងការសរសេរសម្រាប់ពេលដំបូងរបស់ពួកគេ។ បេសកជននៅក្នុងប្រទេសជាច្រើនលើពិភពលោក បានចូលសាលាដើម្បីរៀន ដើម្បីឱ្យ បុរស និងស្ត្រីអាចរៀនក្នុងការអានបាន។ សាលារៀនទាំងនេះជាព្រះពរដល់សហគមន៍ជាច្រើនទៅកាន់ពិភពលោក។

ឥទ្ធិពលនៃជំនឿលើព្រះគ្រិស្តបានស្ថិតនៅក្នុងដួងចិត្តមរបស់នុស្សសម័យទំនើប និងពិភពលោករបស់ពួកគេ។ សារធ្វើឱ្យជាទាសករ ប៉ុន្តែ ជំនឿលើព្រះគ្រិស្តរំដោះពួកគេឱ្យមានសេរីភាព។ នៅពេលដែលព្រះគ្រិស្តសុគត ការបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គមិនត្រូវបញ្ចប់ឡើយ។ អ្នកគឺជាអ្នកបន្តព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះអង្គ អ្នកជាអ្នកតំណាងព្រះគ្រិស្តទៅកាន់ពិភពលោក។ នៅ

ពេលដែលអ្នកបង្ហាញជំនឿដ៏ពិតទៅលើព្រះគ្រិស្តទៅកាន់សហគមន៍របស់អ្នក ពិភពលោកកាន់តែប្រសើរ។ នៅក្នុងមេរៀនបន្ទាប់ យើងនឹងពិភាក្សាអំពីរបៀបខ្លះៗដែលអ្នកអាចពង្រីកព័ន្ធកិច្ចរបស់ព្រះគ្រិស្តទៅកាន់សហគមន៍របស់អ្នក។

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៩ សរសេរពីរបៀបពីរដែលពិភពលោកអាចមានលក្ខណៈខុសប្លែក ប្រសិនបើព្រះគ្រិស្តមិនបានយាងមក។

………

………

១០ សរសេរឥទ្ធិពលពីរដែលជំនឿលើព្រះគ្រិស្តមានលើស្ត្រី។

………

………

១១ សរសេររបៀបមួយដែលជំនឿលើព្រះគ្រិស្តបានផ្លាស់ប្តូរអ្នកជាលក្ខណៈបុគ្គល។

………

………

………

………

សូមផ្ទៀងផ្ទាត់ចម្លើយរបស់អ្នក

៦ ទ្រង់ប្រើដង្វាយជាមួយសាវ័ករបស់ព្រះអង្គ ទ្រង់បរិភោគជាមួយមនុស្សមានបាប ទ្រង់ប្រោសអ្នកជំងឺឱ្យជា ទ្រង់ផ្គត់ផ្គង់ដល់ហ្វូងមនុស្ស ទ្រង់ចូលរួមក្នុងកម្មវិធីសប្បាយផ្សេងដូចជាពិធីមង្គលការ។
ខ) ត្រូវថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់ដូចជាក្មេងៗសាសន៍យូដាដទៃទៀត។

៧ ប្រយោគ ក) និង ខ) ត្រឹមត្រូវ។

២ ក) វាគឺជាប្រពៃណីដែលត្រូវចូលរួមពិធីបុណ្យនៅទីនោះ។

៨ នៅពេលដែលទ្រង់បង់ពន្ធសម្រាប់ព្រះវិហារ

៣ ក) មានការទទួលស្វាគមន៍ល្អបំផុតពីសហគមន៍របស់ព្រះអង្គ។

៩ ចម្លើយរបស់អ្នក។ មានរបៀបជាច្រើនដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងមេរៀននេះ និងមានរបៀបផ្សេងៗទៀតជាច្រើន។ តើអ្នកអាចឃើញពីរបៀបដែលពិភពលោករបស់អ្នកអាចមានភាពខុសប្លែកប្រសិនបើព្រះគ្រិស្តមិនយាងមកដែលឬទេ?

៤ ខ) ស្តាប់បង្គាប់ដល់អស់អ្នកដែលមានឋានៈលើព្រះអង្គ។

១០ ចម្លើយណាដែលអាចទៅរួច។ ស្ត្រីគឺទទួលបានក្តីស្រឡាញ់ដ៏ធំ ការគោរព និងការកិត្តិយសនៅកន្លែងដែលដំណឹងល្អបានប្រកាស។ ពួកគេត្រូវបានរំដោះឱ្យមានសេរីភាពចេញពីអំពើបាប និងជំនឿដែលខុសឆ្គង។ ពួកគេទទួលបានឱកាសកាន់តែប្រសើរសម្រាប់ការរៀនសូត្រ។

៥ ប្រយោគ ខ) គ) និង ង)ត្រឹមត្រូវ

១១ ចម្លើយរបស់អ្នក។